

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/49/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124010231
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6124010231.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Datlovej a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. júla 2024 v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., o jeho sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/13/2024 zo dňa 30.04.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/13/2024 zo dňa 30.04.2024 senát podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol postupne uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/194/2012 zo dňa 21.03.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/194/2012 zo dňa 26.05.2017 vo výmere 3 roky a rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/61/2017 zo dňa 29.03.2017 vo výmere 56 mesiacov, vždy so zaradením do ústavu na výko trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 30.04.2024 sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.06.2024. Argumentoval tým, že uznesenie okresného súdu je prototypom svojvôle, arbitrárnosti a popretím základnej logiky. Okresný súd v podstate svojim potrebám prispôbil účasť zástupcu D., ktorého ani neidentifikoval. Okresný súd nepredvolal svedka E. z dôvodu nehospodárnosti. Prílišný formalizmus odôvodnenia je dokumentovaný jediným incidentom zo začiatku trestu, kedy po slovnej hádke s iným odsúdeným došlo k fyzickej potýčke. Incident sa stal v roku 2021 a práve táto skutočnosť bola primárne dôvodom odmietnutia jeho žiadosti o podmienkové prepustenie v roku 2022. Za toto konanie sa ospravedlnil a uznal, že to bolo zlé rozhodnutie. Poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 482/2018 zo dňa 28.11.2018, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 36/2022 zo dňa 24.05.2022 a na Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 482/18 zo dňa 28.11.2018. Aktuálne pracuje ako vedúci pracovnej skupiny, nemá evidovaný žiaden disciplinárny trest, voľný čas trávi zmysluplne. Za svedomitú prácu bol štyrikrát disciplinárne odmenený a dostal aj odmenu vo forme 5 kg balíka, teda pochvala sa dvíha o tri ďalšie, nakoľko balík sa získava za tri odmeny. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/31/2024 zo dňa 23.05.2024.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd nadriadený, zistil, že sťažnosť podal odsúdený ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva odsúdeného na obhajobu, rozhodol na verejnom zasadnutí po vykonaní dokazovania v potrebnom rozsahu. Vykonané dôkazy vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne a odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v § 176 ods. 2 Tr. por. Podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie uznesenia okresným súdom na stranách 4 až 8, s ktorým sa stotožnil, s výnimkou posúdenia splnenia prvej materiálnej podmienky pre podmienené prepustenie, pretože zodpovedalo obsahu vykonaných dôkazov a platnej právnej úprave, pričom v tejto časti neboli jeho skutkové a právne úvahy poznačené žiadnou logickou chybou.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody spolu vo výmere 8 rokov 3 mesiace a 4 dni, ktorý mu bol postupne uložený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/115/2012 zo dňa 17.09.2012 za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a iné v spojení s uznesením Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/115/2012 zo dňa 23.10.2014 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/124/2014 zo dňa 30.12.2014 o premene peňažného trestu a následne v spojení s uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1PP/26/2015 zo dňa 02.12.2015 a uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 1PP/26/2015 zo dňa 07.12.2017 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia a nariadení výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/194/2012 zo dňa 21.03.2013 za zločin ublíženia na zdraví podľa 158 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/194/2012 zo dňa 26.05.2017 a rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/61/2017 zo dňa 29.03.2017 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., a to v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd Banská Bystrica predchádzajúcu žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie uznesením sp. zn. 7PP/52/2022 zo dňa 15.11.2022 zamietol. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/1/2023 zo dňa 11.01.2023 bola sťažnosť odsúdeného zamietnutá. Odsúdený tak mohol znova podať žiadosť až po roku, t. j. po 11.01.2024 a táto zákonná podmienka je splnená.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ak ide o osobu odsúdenú za zločin, po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody, môže súd odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmienenčom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ustanovenie § 66 Trestného zákona určuje hmotnoprávne podmienky podmieneného prepustenia ako jedného zo spôsobov predčasného ukončenia výkonu trestu odňatia slobody. Hoci o druhu trestu a jeho výmere, teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku trestu na naplnenie účelu trestu rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok, podmienené prepustenie je výnimkou z tohto pravidla a predstavuje osobitnú a dodatočnú formu individualizácie trestu vzhľadom na dosahovanie účelu trestu, ktorý sa dosahuje jednak jeho uložením, ale aj jeho výkonom. Výkon trestu môže trvať len v nevyhnutnej miere, pretože ide o zásah do základných práv a slobôd, do ktorých je prípustné zasahovať len v nevyhnutnej miere. Preto, ak bol účel trestu naplnený, pretože došlo k náprave páchatelia a ochrane spoločnosti, ďalšie pokračovanie vo výkone trestu je neodôvodnené a súd môže pristúpiť ku korektúre uloženého trestu podmieneným prepustením, čím zmierni zásahy do základných práv a

slobôd odsúdeného. Aplikácia inštitútu podmieneného prepustenia je fakultatívna, teda je vo sfére voľného uváženia súdu, aby na základe hodnotenia odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody a dostupných informácií, ktoré súvisia s minulosťou odsúdeného a jeho možným budúcim správaním rozhodol, či odsúdený splnil zákonom stanovené podmienky na aplikáciu tohto inštitútu. Subjektívne právo odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie zo dňa 12.08.2015, sp. zn. 3Urtost/3/2015, zo dňa 10.09.2014, sp. zn. 1Tost/19/2015, zo dňa 25.02.2015, sp. zn. 3Urtost/1/2015, zo dňa 24.09.2015, sp. zn. 6Urtost/1/2015 a zo dňa 07.04.2016, sp. zn. 5Urtost/2/2016) aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane charakteru jeho prípadnej trestnej činnosti.

Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona potrebné posúdiť, či bola splnená jedna formálna podmienka, teda vykonanie potrebnej časti uloženého trestu, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva a dve materiálne podmienky a to, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a či od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom všetky uvedené podmienky musia byť splnené súčasne. Pri nesplnení ktorejkoľvek z nich nemožno návrhu na podmienené prepustenie vyhovieť.

Prvá materiálna podmienka, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie znamená, že došlo k jeho vnútornej premene - prevýchove vo vzťahu k spoločenským normám, najmä k dodržiavaniu právneho poriadku, teda, že u neho nastala taká zmena vnútorného postoja k spoločnosti a právu, ktorá znamená jeho negatívny postoj k páchaniu trestnej činnosti, pretože si uvedomil závažnosť svojej trestnej činnosti a má skutočnú snahu napraviť škodlivý následok. Uvedené je možné preukázať jednak plnením programu zaobchádzania, negatívnym postojom k predchádzajúcej trestnej činnosti, výkonom práce počas výkonu trestu, zlepšovaním znalostí a schopností, ktoré zvyšujú zamestnateľnosť, plnením povinností a záväzkov odsúdených a s tým súvisiacou existenciou disciplinárnych odmien, ich početnou prevahou nad disciplinárnymi trestami s prihliadnutím aj na okolnosti odmien a trestov. Zmena vnútorného prostredia musí byť skutočná, a nie len predstieraná, respektíve nesmie byť len následkom adaptácie na prostredie výkonu trestu. Polepšenie vyžaduje, aby odsúdený skutočne potlačil svoje záporné vlastnosti a sklony, ktoré ho viedli k trestnej činnosti.

Druhá materiálna podmienka, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ktorej splnenie je podmienené aj naplnením prvej materiálnej podmienky, znamená, že je pravdepodobné, že odsúdený bude po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život, čoho predpokladom je jeho odklon od páchania trestnej činnosti. Vedenie riadneho života znamená správanie v súlade s právnym poriadkom bez porušovania práva, najmä bez spáchania trestných činov, či správnych deliktov.

Naplnenie uvedených materiálnych podmienok sa posudzuje na základe naplnenia tzv. programu zaobchádzania, osobnosti odsúdeného, jeho postoja k vlastnej trestnej činnosti, jej povahou a závažnosťou, zaradením odsúdeného podľa vonkajšej a vnútornej diferenciacie výkonu trestu, jeho vzdelania, intelektu, pracovných návykov, sociálneho zázemia odsúdeného, možnosti ubytovania po jeho prepustení, predchádzajúceho podmieneného prepustenia alebo premeny trestu a pod.

Popri odôvodnení, ktoré je obsahom preskúmaného rozhodnutia okresného súdu a s ohľadom na obsah sťažnostných námietok krajský súd uvádza, že formálnu podmienku pre podmienené prepustenie odsúdený splnil dňa 10.07.2022 po vykonaní dvoch tretín uložených trestov, ktorých postupnosť výkonu okresný súd určil správne. Na základe zistených skutočností však nebolo možné prisvedčiť záveru okresného súdu, že odsúdený nesplnil prvú materiálnu podmienku a vo výkone trestu nepreukázal polepšenie, pretože čiastočné polepšenie preukázal, o čom svedčia najmä jeho dobré

pracovné výsledky (vedúci pracovnej skupiny), zistené negatíva v minimálnom rozsahu (nedodržanie zásad slušného správania a vystupovania voči príslušníkovi F., nedostatok v plnení pracovných úloh, ktoré nevyžadovali uloženie disciplinárneho trestu), prevyšujúci počet disciplinárnych odmien (za plnenie pracovných povinností, rozvoj osobnosti), splnenie programu zaobchádzania, vykonanie ochranného liečenia. Nebolo však preukázané, že došlo aj k jeho skutočnej vnútornej premene z hľadiska potlačenia jeho záporných vlastností a sklonov, keď reagoval neadekvátne na vykonanie kontroly v jeho osobných veciach alebo na podnety v societe odsúdených a po slovnej hádke fyzicky napadol iného odsúdeného. Na rozhodujúce skutočnosti sa pritom v zmysle § 66 Trestného zákona prihliada vo vzťahu k celej dĺžke už vykonaného trestu bez ohľadu na to, či niektorá skutočnosť bola zohľadnená už v predchádzajúcom rozhodnutí o podmienечnom prepustení. V nadväznosti na uvedené je preto potrebné konštatovať, že odsúdený popri formálnej podmienke čiastočne splnil aj prvú materiálnu podmienku na jeho podmienечné prepustenie. Vo vzťahu k druhej materiálnej podmienke, teda, či v súčasnosti je od neho možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, dospel krajský súd rovnako ako okresný súd k záveru, že táto splnená nebola. Očakávanie jej naplnenia totiž musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného, či odsúdený je kritický k spáchanej trestnej činnosti (čo nebolo v jeho hodnotení ústavom konštatované), jeho doterajšieho pôsobenia vo výkone trestu, ale aj jeho predchádzajúceho spôsobu života, vrátane charakteru jeho trestnej činnosti, možností jeho nápravy a osobných pomerov, a tiež je potrebné prihliadnúť aj na účel trestu.

V odpise registra trestov má odsúdený doposiaľ 9 záznamov za rôznorodú, aj násilnú trestnú činnosť, za ktorú mu boli opätovne ukladané zväčša podmienечné tresty odňatia slobody. V minulosti bol dvakrát podmienечne prepustený s tým, že v prvom prípade sa v skúšobnej dobe osvedčil a v druhom prípade mu bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody dňa 07.12.2017. Zároveň je potrebné uviesť, že dňa 26.05.2017 mu nariadený výkon trestu odňatia slobody, keďže v skúšobnej dobe podmienечného odsúdenia spáchal iný trestný čin. Odsúdený tak jednoznačne má sklony k páchaniu protiprávneho konania a doposiaľ uložené tresty (vrátane alternatívnych trestov) a sankcie sa u neho evidentne minuli účinkom, bez potrebného ponaučenia. K páchaniu trestnej činnosti sa opakovane vracia a aj vzhľadom na jeho osobu a nepreukázanú zmenu postoja k páchanej trestnej činnosti je preto dôvodný predpoklad, že by tomu tak bolo aj v prípade podmienечného prepustenia. Aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s diferenciačnou skupinou „B“, čo tiež zodpovedá stavu jeho prevýchovy.

Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom, ktorý je vyslovený s väčšou, či menšou mierou pravdepodobnosti, a pri ktorom je súd vždy odkázaný na objektívne okolnosti. Takouto okolnosťou sú aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Isteže nemožno paušálne dospieť k záveru, že u viacnásobných recidivistov už podmienечné prepustenie z výkonu trestu a priori nepripadá do úvahy. Faktom ale je, že s ohľadom na ich kriminálnu minulosť, bude splnenie materiálnej podmienky (o ich polepšení a nízkom riziku recidívy) skôr výnimočné, ako bežné (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.05.2017, sp. zn. 5Urtost/3/2017).

Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že odsúdený svojím prístupom k plneniu povinností a celkovým správaním preukázal len čiastočné polepšenie a s poukazom na opakované páchanie trestnej činnosti a stredné riziko recidívy trestnej činnosti sa jeho resocializačná prognóza pre existujúce riziko sociálneho zlyhania aktuálne javí ako menej priaznivá. Odsúdený bol opakovane podmienечne prepustený alebo podmienечne odsúdený, boli mu ukladané aj miernejšie alternatívne tresty, pričom tieto dobrodenia zákona si nevážil a opakovane sa dostal do rozporu so zákonom aj pre násilnú trestnú činnosť. V tomto štádiu výkonu trestu ešte nebol účel trestu v celosti naplnený, potreba jeho výchovného pôsobenia je naďalej aktuálna, a preto je u neho ďalší výkon trestu dôvodný. Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených skutočností nie je v tomto čase možné vysloviť opodstatnený predpoklad, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Uvedený záver nie je spôsobilá prelomiť ani skutočnosť, že má dobré rodinné zázemie, keďže blízke osoby doposiaľ na neho nemali dostatočný vplyv na to, aby mu zabránili v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

Vo vzťahu k rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/31/2024 zo dňa 23.05.2024, na ktoré odsúdený poukázal, sťažnostný súd uvádza, že nie je pre neho záväzný. Každý prípad má svoje osobitné špecifiká, ktoré je potrebné posudzovať individuálne, pričom sa u každého odsúdeného prihliada najmä na počet a charakter trestných činov, ktoré spáchal, osobnosť odsúdeného, stav jeho

vnútornej premeny, postoj k spáchanej trestnej činnosti, zaradenie odsúdeného vo výkone trestu, účinnosť uložených trestov, správanie odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby podmienčného prepustenia a pod., ako na to krajský súd vyššie poukázal. Rozsah a rozmanitosť posudzovaných okolností zásadným spôsobom obmedzuje predpoklad skutkovej totožnosti viacerých prípadov, pričom aj odsúdený vo vzťahu k uvedenému konaniu poukázal len na niektoré okolnosti, z ktorých nemožno vyvodiť, že preskúmané rozhodnutie bolo nepredvídateľné. Predvídateľnosť súdneho rozhodnutia znamená, že pri splnení všetkých zákonom stanovených podmienok možno legitímne očakávať podmienčné prepustenie z výkonu trestu, resp. jeho zamietnutie, ak všetky zákonom stanovené podmienky nie sú splnené tak, ako tomu bolo v prípade odsúdeného A. B..

K sťažnostnej námietke ohľadom nepredvolania svedka G. E. sa krajský súd stotožnil s argumentáciou okresného súdu a rovnako nepovažoval jeho výsluch za potrebný pre účely rozhodnutia o žiadosti o podmienčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. G. E., ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody pedagógom odsúdeného, vypracoval podrobné hodnotenie k žiadosti o podmienčné prepustenie A. B., ktoré bolo na verejnom zasadnutí dňa 30. 04. 2024 prečítané ako listinný dôkaz, teda tvorilo podklad pre rozhodnutie. S okolnosťami, ktoré z neho vyplynuli vo vzťahu k splneniu zákonných podmienok pre podmienčné prepustenie sa okresný súd vo svojom rozhodnutí podrobne vysporiadal. Skutočnosť, že hodnotenie vypracoval podľa interného predpisu D. H. I. trestov neznamena, že jeho obsah alebo závery sú nesprávne. Práve naopak, obsah hodnotenia, ktoré bolo vypracované v súlade s § 62 Zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody zodpovedá § 64 ods. 1, 2 vyhl. MS SR č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody, a preto sú jeho závery spolu s ostatnými zistenými skutočnosťami relevantné pre súdne rozhodnutie bez ohľadu na to, kto ich na verejnom zasadnutí súdu prezentuje. Je vecou riaditeľa ústavu, ktorého príslušníka poverí účasťou na verejnom zasadnutí súdu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaným ustanovením zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.